

РЕШЕНИЕ

№ 12

гр. Перник, 28.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Борислава П. Борисова-Здравкова

при участието на секретаря ЗЛАТКА М. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от Борислава П. Борисова-Здравкова Търговско дело № 20221700900052 по описа за 2022 година
за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по искова молба, подадена от Националната агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Дондуков“, № 52, представлявана от В.П. – Директор на Дирекция „Държавни вземания“, срещу „Въглища Перник“ ООД, в несъстоятелност, с ЕИК: 113057835 със седалище и адрес на управление: гр. Перник, кв. „Бела вода“, рудник „Бела вода“, и Н. М. К., с адрес: ***, с която моли съда да постанови решение, с което да признае за установено, че поредността за удовлетворяване на вземането на Н. М. К., в размер на 49 000,00 лв., възникнало по договор за възлагане на управление, включено в списъка на приетите вземания, обявен в търговския регистър на 10.03.2022 г., е по реда на чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ вместо по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ.

В исковата молба се твърди, че с Решение от 28.09.2021 г. по т.д. № 39/2021 г. по описа на Окръжен съд – Перник е открито производство по несъстоятелност срещу „Въглища-Перник“ ООД. Срещу предвидената поредност на вземанията на Н. М. К., възникнали по договор за възлагане на управление и включени в обявения в търговския регистър списък на приетите вземания на кредиторите на дружеството, предявени в срока по чл. 688, ал. 1 ТЗ, било подадено възражение от НАП, оставено без уважение с Определение от 16.08.2022 г. С оглед изложеното, за ищеца се породил правен интерес от предявения иск, тъй като вземането на ответника не произтича от трудово правоотношение, възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност. Сочи, че съгласно чл. 141, ал. 7 от ТЗ, поради особения характер на правомощията на управителя на ООД, отношенията между него и дружеството се уреждат с точно определен вид договор – договор за управление, който както по реда на сключването му, така и по своето съдържание, съществено се различава от трудовия договор, сключен по реда на КТ, при който характерно е престирането на работна сила срещу възнаграждение при упражняване на дисциплинарна власт от работодателя. С оглед изложеното, предвид цитираната разпоредба на чл. 141, ал. 7 от ТЗ, синдикът не е следвало да определя поредност на

удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 4 от ТЗ за вземането на Н. М. К., а да го включи в списъка като необезпечено вземане. По изложените съображения, моли за уважаване на предявения иск и присъждане на сторените разноси.

Ответникът Н. М. К., в срока по чл. 367 ГПК, не е подал отговор на предявения иск.

„Въглища-Перник“ ООД /несъстоятелност/ в срока по чл. 367 ГПК също не е подал писмен отговор.

Синдикът Р. И. А., на основание чл. 694, ал. 4 ТЗ, в срока по чл. 367 от ГПК е депозирал писмен отговор, в който е заявил, че предявеният иск е допустим, но неоснователен. Сочи, че сумата от 49 000,00 лв. представлява неизплатено възнаграждение за периода *** - *** по договор за управление и като такова за целите на осигуряването е приравнено на възнагражденията по трудов договор. С оглед изложеното, е приел, че следва да бъде включено с привилегия по чл. 722, т. 4 от ТЗ, наред с вземанията на всички лица, които са работили в дружеството. По горните съображения, моли искът да бъде оставен без уважение.

Съдът, след като прецени доводите и възраженията на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск с правно основание чл. 694, ал. 3, вр. чл. 722 ТЗ

Съгласно разпоредбата на чл. 685, ал. 2 ТЗ при предявяване на вземанията кредиторът следва да посочи основанията и размера на вземането, привилегиите и обезпеченията му. При изготвяне на списъка на приетите вземания синдикът посочва кредитора, размера, основанията на вземането, привилегиите и обезпеченията и датата на предявяването им – чл. 686, ал. 1, т. 1 ТЗ. Правото на кредитора да направи писмено възражение пред съда срещу прието или неприето от синдика вземане и впоследствие правото да предяви иск за установяване несъществуването на прието вземане или съществуването на неприето вземане включва не само правото на възражение срещу основанията или размера на вземането, но и възражение срещу привилегиите и обезпеченията. Допустимо е кредиторът, направил писмено възражение срещу прието от синдика вземане по чл. 290, ал. 1 ТЗ, да предяви иск за определяне поредност на удовлетворяване на вземането, различна от определената с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ. Основание за този извод дават разпоредбите на чл. 726, ал. 1 и ал. 2 ТЗ, съгласно които за оспорено по съдебен ред вземане се заделя съответната сума в сметката за разпределение, а когато е оспорено само обезпечението или привилегиата, вземането се включва като необезпечено до разрешаване на спора, като в сметката за разпределение се заделя сумата, която кредиторът би получил за обезпечено вземане. Привилегиите, предвидени в различните хипотези на чл. 722, ал. 1 ТЗ, представляват акцесорно право, а допустимостта на иск за тяхното установяване, определяне поредност на удовлетворяване на вземането, различна от определената от синдика, респективно с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ, произтича от закона – чл. 694, ал. 1 във връзка с чл. 726, ал. 2 ТЗ. Разпоредбата на чл. 726, ал. 2 ТЗ допуска оспорване само на обезпечението или привилегиата на прието в производството по несъстоятелност вземане и регламентира неговите последици. Самото оспорване се осъществява в рамките на производствата по чл. 690, чл. 692 и чл. 694 ТЗ.

Съобразно трайната съдебна практика, допустим е иск, предявен от кредитор, направил писмено възражение срещу прието от синдика вземане, за установяване на поредност на удовлетворяване на вземането, различна от определената с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ. В този случай предметът на иска обхваща въпроса за вида /привилегиите/ на приетото с определението по чл. 692, ал. 4 ТЗ вземане /в този смисъл определение № 374 от 13.06.2014 г. по ч. т. дело № 599 по описа за 2014 г. на ВКС/.

В настоящия случай с Определение от 16.08.2022 г. съдът по несъстоятелността е оставил без уважение направеното от НАП възражение, че вземането на Н. М. К. не е с

поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ, а е с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 8 ТЗ. Определението е обявено в търговския регистър на 24.08.2022 г., а исковата си молба е подадена по пощата на 07.09.2022 г., видно от датата на пощенското клеймо.

Ето защо настоящият състав на съда приема, че за кредитора НАП съществува интерес от предявяване на настоящия иск и искът е предявен в преклузивния срок по чл. 694, ал. 6 ТЗ, поради което предявената претенция се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество претенцията е основателна.

В материята на несъстоятелността привилегиите, които предопределят поредността за удовлетворяване, са изрично посочени в разпоредбата на чл. 722 ТЗ, имаща императивен характер, което пък от своя страна, не предпоставя разширителното ѝ тълкуване и приложение. По делото не се спори, че вземането в посочения размер произтича от договор за възлагане на управлението на дружеството. Правоотношението, което се създава между управителя и управляваното от него ООД, възниква от избора на управителя; това правоотношение не е трудово, а има мандатен характер и се регламентира от нормите на гражданското и търговското право. Отношенията между управителя и дружеството се уреждат с договор за възлагане на управлението, който съгласно разпоредбата на чл. 141, ал. 7 от ТЗ следва да е писмен. Този договор е мандатен – договор за поръчка и съществена негова характеристика е равнопоставеността на страните по него, поради което управителят няма качеството на работник или служител на дружеството по смисъла на КТ. Тъй като основните правомощия на управителя да управлява и представлява дружеството произтичат от закона и от факта на избирането му, в договора за възлагане на управлението неговите права само се конкретизират, като могат да се уговорят и размера на възнаграждението му, определено от общото събрание, начина на плащането му, размера и начина на ползването на отпуски, различни обезщетения и пр., но без това да превръща създаденото мандатно правоотношение в трудово /в този смисъл **Решение № 306 от 25.06.2012 г., постановено по гр. д. № 1387/2011 г. по описа на ВКС, Г. К., IV ГО/**.

Ответникът не е установил поставените в негова доказателствена тежест факти, от които следва правото на привилегировано удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ /че вземането му в размер на 49000,00 лв. произтича от трудово правоотношение, възникнало преди датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност/, за което с доклада по делото му е указано, че не сочи доказателства.

При така изложеното, съдът намира, че следва да уважи предявения от НАП иск да се признае за установено, че поредността на удовлетворяване на вземането на кредитора Н. М. К. по договор за управление в размер на 49 000,00 лв. е по реда на чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, вместо по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ.

По разноските:

Съгласно установената практика на съдилищата /Решение № 672 от 28.10.2022 г. на САС по в. т. д. № 518/2022 г. и др./, когато предмет на спора не е самото вземане на кредитора, а само поредността за неговото удовлетворяване, не се касае за оценяем иск, а за неоценяем такъв. Предвид изложеното и извода на съда за основателност на предявения иск, ответникът Н. М. К. следва да заплати в полза на бюджета на съдебната власт разноските за дължимата държавна такса в размер на 80,00 лв., на основание чл. 694, ал. 7 ТЗ, и в полза на ищеца сумата 100,00 лв. – разноски за юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от изложеното съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по отношение на „Въглища Перник“ ООД /в несъстоятелност/, с ЕИК: 113057835, синдика Р. И. А. и кредиторите на несъстоятелността на „Въглища Перник“ ООД /в несъстоятелност/, с ЕИК: 113057835, по иска с правно основание чл. 694, ал. 3 от ТЗ, предявен от Националната агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Дондуков“, № 52, че поредността за удовлетворяване на вземането на Н. М. К., ЕГН *****, с адрес: ***, в размер на 49 000,00 лв. /четиридесет и девет хиляди лева/ - възнаграждение по договор за управление, включено в списъка на приетите вземания, обявен в търговския регистър на 24.08.2022 г., е по реда на чл. 722, ал. 1, т. 8 от ТЗ, вместо по чл. 722, ал. 1, т. 4 ТЗ.

ОСЪЖДА Н. М. К., ЕГН *****, с адрес: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Перник сумата **80,00 лв. /осемдесет лева/** - държавна такса, на основание чл. 694, ал. 7 ТЗ.

ОСЪЖДА Н. М. К., ЕГН *****, с адрес: ***, **ДА ЗАПЛАТИ** на Националната агенция за приходите, гр. София, ул. „Княз Дондуков“, № 52, сумата **100,00 лв. /сто лева/** - юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 78, ал. 8 ГПК.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд - София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____